

Rak sygnałowy

Pacifastacus leniusculus

OPIS Podobnie jak rodzimy rak szlachetny, gatunek z rodziny Astacidae, osiągający spore rozmiary długością ciała przekraczająca 16 cm. Raki sygnałowe, zwłaszcza samce

wyróżniają się potężną budową szczypiec. Ubarwienie wierzchniej strony ciała zmienne od jasnobrązowego przez czerwonawo brązowy do niemal czarnego. Na wierzchniej stronie szczypiec, w kąciку kciuka rozjaśnienie w postaci białej plamy. Spód szczypiec intensywnie czerwony. Powierzchnia pancerza głowotułowia gładka pozbawiona jakichkolwiek kolców.

BEHAVIOR Gatunek o zdecydowanie nocnej aktywności dobowej. Za dnia zwykle ukryty w wykopanej w dnie norze lub tak jak rak pręgowaty wykorzystuje wszelkie naturalne i sztuczne kryjówki. Preferuje chłodniejsze wody niż rak pręgowaty występując często na znacznych głębokościach. Agresywny gatunek o znacznej ruchomości szczypiec co w połączeniu z ich masowością stwarza, duże niebezpieczeństwo zranienia w przypadku nieostrożnego się z nim obchodzenia.

POCHODZENIE Rak pochodzący z wód północno zachodniej części Stanów Zjednoczonych (stan Washington). W latach 60 XX wieku w celach kulinarnych sprowadzony do Szwecji. W wodach polskich pojawił się w połowie lat 70. Szczególnie intensywna ekspansja tego gatunku zaczęła się w połowie lat 90 z ośrodka na Pomorzu środkowym. Dzięki niezwykle silnym zdolności migracyjnym oraz drogą niekontrolowanych introdukcji zwiększa stale zasięg występowania w wodach krajowych. Obecnie stwierdzany w zlewiskach rzek pomorskich takich jak: Ina, Drawa, Słupia, Wieprza, Wierzyca w tym w coraz liczniejszych jeziorach.

OBCY GATUNEK INWAZYJNY

Zdecydowanie najniebezpieczniejszy konkurent eliminujący raki rodzime. Na przewagę konkurencyjną raka sygnałowego składają się takie jego właściwości jak: nosicielstwo śmiertelnej dla rodzimych raków choroby zwanej „dżumą raczą”, szybkie tempo wzrostu i znaczne rozmiary ciała w tym potężnych szczypiec, szybko osiągnięta dojrzałość rozrodcza, zdecydowanie wyższa płodność i krótszy okres inkubacji jaj. Dodatkowo cechuje go wysoki poziom pokrywania się niszy ekologicznej z rodzimym rakiem szlachetnym. Raki sygnałowe są stosunkowo łatwo łowne przy wykorzystaniu pułapkowych narzędzi połowu z zastosowaniem przynęty. Najlepiej w tym celu użyć wątroby drobiowej lub sztucznej karmy dla zwierząt domowych (kotów). Raki sygnałowe mają wysoką wartość kulinarną.

Tak jak w przypadku raka pręgowatego, zgodnie z obowiązującymi przepisami złowionego raka sygnałowego nie wolno wypuszczać z powrotem do naturalnego siedliska. Odławiając raki sygnałowe należy bezwzględnie posiadać umiejętność odróżnienia go do rodzimego raka szlachetnego. Rak szlachetny jest gatunkiem podlegającym ochronie, a jego odławianie jest czynem karalnym.